

oraz na mocy artykułów 1 i 12 ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu robotników od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogrodzkiego oraz Ziemi Wileńskiej (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148)

po wysłuchaniu opinii Zakładu ubezpieczenia od wypadków zarządza się co następuje:

§ 1. Dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków, istniejącego na mocy ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (aust. Dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) oraz ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148), z dniem 1 stycznia 1928 r. utworzone będą niezależnie od sądu rozjemczego we Lwowie sądy rozjemcze z siedzibą w Warszawie, Krakowie i Łodzi.

§ 2. Terytorjalny zakres działania wymienionych w § 1 sądów rozjemczych ustala się jak następuje:

Sąd rozjemczy we Lwowie obejmuje województwa: lwowskie, stanisławowskie, tarnopolskie i wołyńskie.

Sąd rozjemczy w Warszawie obejmuje obszar m. st. Warszawy oraz województwa: warszawskie, lubelskie, białostockie, poleskie, nowogrodzkie i wileńskie.

Sąd rozjemczy w Krakowie obejmuje województwa: krakowskie, kieleckie oraz cieszyńską część województwa śląskiego.

Sąd rozjemczy w Łodzi obejmuje województwo łódzkie.

§ 3. Właściwym dla danej sprawy będzie według wyboru wnoszącego skargę sąd rozjemczy, w którego okręgu zaszedł wypadek, albo sąd rozjemczy, w którego okręgu powód stale zamieszkuje. Raz dokonanego wyboru powód cofnąć nie może.

§ 4. Wszelkie sprawy, niezatwione przez sąd rozjemczy we Lwowie do dnia 1 stycznia 1928 r., a podlegające w myśl niniejszego rozporządzenia miejscowej właściwości nowoutworzonych sądów, winny być na żądanie jednej ze stron przekazane właściwemu sądowi.

§ 5. Do organizacji, przedmiotowego zakresu działania oraz postępowania przed temi sądami mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 749).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

783.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 17 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
w sprawie utworzenia komunalnego funduszu
pożyczkowo-zapomogowego.

Na podstawie art. 1 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o utworzeniu komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego oraz częściowej zmianie ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych i częściowej zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. № 50, poz. 448) zarządza się co następuje:

§ 1. Komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy składa się z dwóch osobnych funduszy: pożyczkowego i zapomogowego. Fundusz pożyczkowy tworzy się w sposób, przewidziany w ustępie drugim paragrafu pierwszego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej; fundusz zapomogowy powstaje z procentów, płaconych przez Polski Bank Komunalny (§ 2), i z procentów, pochodzących z pożyczek udzielanych związkom komunalnym, po potrąceniu kosztów administrowania całym funduszem pożyczkowo-zapomogowym.

Odliczeń na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego dokonywać będzie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy każdorazowym rozdziale między związki komunalne wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji oraz z wpływów z 80-groszowego udziału związków komunalnych w opłacie skarbowej od spirytusu.

Odliczenia te stanowiąc będą 5% od wspomnianych wpływów, przypadających za rok budżetowy 1927/28 i 10% za następne lata.

§ 2. Komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy ulokowany będzie w Polskim Banku Komunalnym, do którego należy techniczna strona administrowania funduszem i który za te czynności pobierać będzie 1% w stosunku rocznym od sum, udzielonych związkom komunalnym w formie pożyczek.

Od sum, wpłaconych do Polskiego Banku Komunalnego na rachunek funduszu pożyczkowo-zapomogowego, Bank płaćć będzie procenty w wysokości i według zasad obliczenia, jakie są lub będą w przyszłości przyjęte przez Pocztową Kasę Oszczędności dla rachunków przekazowych (czekowych).

§ 3. Powiatowe związki komunalne i gminy miejskie, wydzielone z powiatowego związku komunalnego, zwracać się mają o pożyczki i zapomogi z funduszu pożyczkowo-zapomogowego bezpośrednio do Polskiego Banku Komunalnego, który—po rozpatrzeniu podań—przedstawia je do decyzji specjalnej komisji (§ 4).

§ 4. Komisja, o której mowa w § 3, urzędować będzie przy Polskim Banku Komunalnym i składać się będzie z przedstawiciela Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w charakterze przewodniczącego komisji, przedstawiciela Ministerstwa Skarbu, dwóch przedstawicieli Związku Miast Polskich, dwóch przedstawicieli Biura Zjazdów Samorządu Ziemińskiego z prawem głosu stanowczego oraz dwóch przedstawicieli Polskiego Banku Komunalnego z prawem głosu doradczego.

Posiedzenia komisji są prawomocne przy obecności przewodniczącego i 3-ch członków komisji, posiadających prawo głosu stanowczego. Uchwały komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów uważa się za przyjęty ten wniosek, za którym głosował przewodniczący.

Posiedzenie komisji zwołuje przewodniczący po porozumieniu z Polskim Bankiem Komunalnym. Członkowie komisji, posiadający prawo głosu stanowczego, otrzymują za każde posiedzenie diety w wysokości 15 złotych. Diety te obciążają fundusz pożyczkowo-zapomogowy.

§ 5. Z funduszu pożyczkowo-zapomogowego mogą być związkom komunalnym udzielane pożyczki krótko i długoterminowe. Udzielanie długoterminowych pożyczek może mieć miejsce dopiero po dośściu funduszu do 8 milionów złotych; termin rozpoczęcia udzielania związkom komunalnym długoterminowych pożyczek oraz warunki udzielania tych pożyczek oznaczone zostaną w osobnym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W osobnym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, oznaczony zostanie również termin rozpoczęcia udzielania związkom komunalnym z funduszu pożyczkowo-zapomogowego zapomóg oraz warunki przyznawania zapomóg.

§ 6. Udzielanie związkom komunalnym z funduszu pożyczkowo-zapomogowego krótkoterminowych pożyczek rozpocznie się w październiku 1927 r. Pożyczki te udzielane będą zasadniczo na okres 3, 6 i 12 miesięcy; w wyjątkowych wypadkach może komisja (§ 4) przedłużyć termin zwrotu pożyczki do 2-eh lat. Pożyczki te będą oprocentowane w wysokości 6% w stosunku rocznym; w oprocentowaniu tem mieści się prowizja Polskiego Banku Komunalnego (§ 2). Pożyczki bezprocentowe udzielane będą tylko w wypadkach wyjątkowo ciężkiej sytuacji związku komunalnego, stwierdzonej przez bezpośrednią władzę nadzorczą nad tym związkiem. Od tych pożyczek związki komunalne płacić będą tylko prowizję Polskiemu Bankowi Komunalnemu (§ 2).

Pierwszeństwo do otrzymania krótkoterminowych pożyczek z funduszu pożyczkowo-zapomogowego mieć będą te związki komunalne, które znajdują się w ciężkiej sytuacji finansowej bądź z powodu zmniejszenia swych dochodów, wywołanego klęskami żywiołowymi, bądź wskutek konieczności szybkiego pokrycia wydatku, który związek komunalny obowiązany jest ponieść, a którego przewidzieć nie mógł w swym budżecie (np. wybuch epidemji).

W zobowiązaniu dłużnem powinna być wyrażona zgoda związku komunalnego na przekazywanie

przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Polskiemu Bankowi Komunalnemu należnych związkowi wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji oraz udziału związków komunalnych w opłacie skarbowej od spirytusu na pokrycie pożyczki, zaciągniętej z komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego, o ile związek komunalny nie spłaci pożyczki w terminie.

§ 7. Kontrola nad czynnościami Polskiego Banku Komunalnego związanymi z administrowaniem komunalnym funduszem pożyczkowo-zapomogowym należeć będzie do komisji, o której mowa w poprzednich paragrafach.

Polski Bank Komunalny obowiązany jest składać co kwartał Ministrowi Spraw Wewnętrznych sprawozdanie z administrowania komunalnym funduszem pożyczkowo-zapomogowym, po uprzednim rozpatrzeniu tego sprawozdania przez komisję.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

784.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu

z dnia 17 września 1927 r.

w sprawie przekazania wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych, uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygania odwołań gmin od decyzji wydziałów powiatowych w sprawie budżetów gminnych.

Na podstawie §§ 13 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. № 51, poz. 522) oraz art. 37 ustęp 2) i art. 38 ustęp 2 lit. a) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Przekazuje się wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami izb skarbowych, uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygania odwołań gmin od decyzji wydziałów powiatowych w sprawie zatwierdzenia ich budżetów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*